

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

(Εκδίδεται άπαξ και δις τής εβδομάδος κατά τας περιστάσεις.)

Διά τας καταχωρίσεις γίνονται ιδιαίτεροι συμφωνία εν τῷ
Τυπογραφείῳ «ΑΘΗΝΑ» ὁδὸς «ΚΟΡΥΝΘΙΩΝ» Αριθ. 2638
ἐνθα γίνονται αἱ συνδρομαὶ καὶ ἀπευθύνονται αἱ αἰτήσεις.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

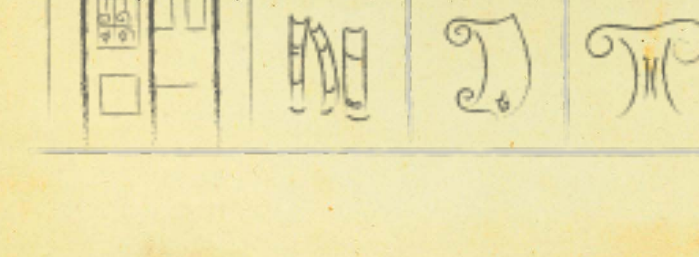
Διά τοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτους κατ' ἑξαμηνίαν Δραχ. 6.
Διά τοὺς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ. Φρ. 10.

Χθὲς ἀπεβίωσε μετὰ πολυῶδον νόσον ὁ κλει-
νὸς τῆς Κερκύρας Ἀρχιεπίσκοπος ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
καὶ σήμερον ἐκηδεύθη ἀπονεμηθεισῶν εἰς τὸν νε-
κρὸν αὐτοῦ τῶν τιμῶν τῆς ὑψηλῆς θέσεως εἰς ἣν
τὸν ἀνεβίβασαν αἱ ἀρεταὶ αὐτοῦ καὶ ἡ ἰκανότης
του. Ὁ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ἐγεννήθη ἐν Κερκύρα τὸ
1800 ἐσπούδασε κατὰ τὴν νεοτητά του τὴν θεολο-
γίαν καὶ ἠσπάσθη τὸ ἱερατικὸν στάδιον. Τὸ 1850
ἐξελέχθη καὶ προεχειρίσθη Ἀρχιεπίσκοπος Κερ-
κύρας. Ἦτον ἀγαθὸς, ἐλεήμων καὶ κατ' ἐξοχὴν φι-
λόπατρις. Συνέτεινε εἰς τὴν γενομένην ἑνωσιν
τῆς Ἑπτανήσου οὐχὶ ὀλίγον καὶ ἐλάμβανε μέ-
ρος ἐνεργὸν εἰς πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο νὰ συντελέσῃ εἰς
τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἔθνους. Ὀλίγας ὥρας πρὸ τοῦ
θανάτου αὐτοῦ ἐνόησεν ὅτι ἐφθασεν ἡ στιγμή
ν' ἀπέλθῃ εἰς τὴν αἰωνιότητα, διὸ εἰπὼν τοῦτο
εἰς τοὺς συγγενεῖς του ἐζήτησε καὶ συνέταξε τὴν
διαθήκην του καὶ ἔγραψεν ἰδιοχείρως, καθ' ἃ λέγεται,
ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Βασιλέα ἣν ὁ ἴδιος ἐσφράγισε
καὶ τῆς ὁποίας τὸ περιεχόμενον ἀγνοεῖται.

Δὲν εἶχομεν ἀδικον ὅταν εἰς τὸ προλαβὸν φύλλον ἐ-
γράφομεν ὅτι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν σφαγὴν τῶν ξένων καὶ
τῶν ὀλεθρίων διὰ τὸ ἔθνος συνεπειῶν αὐτῆς εἶναι οἱ ὑ-
πουργοί. Τὴν γνώμην ἡμῶν σήμερον συμμερίζεται ὄχι
μόνον ὁ ἀνεξάρτητος τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ ὁ τῆς Εὐρώπης
ἀπάσης τύπος. Ἡ ἀνικανότης τοῦ σημερινοῦ ὑπουργείου
δὲν διασαλπίζεται σήμερον ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἀλλ' ὑ-
πὸ τῆς Εὐρωπαϊκῆς δημοσιογραφίας, καὶ μ' ὄλον τοῦτο
τὸ ἀνίκανον ὑπουργεῖον ὑφίσταται, διότι μόνος ὁ ὑπουρ-
γὸς τῶν στρατιωτικῶν κ. Σουτζὸς ἀντεκατεστάθη ὑπὸ τοῦ
ὑποστρατήγου κ. Σμολένσκη. Δὲν θέλομεν σήμερον νὰ
ἐξηγνῶσμεν ἵνα τι εἰς τὸ πείσμα τῆς κοινῆς γνώμης
διατρεῖται τόσο ἀνίκανος κυβέρνησις, διότι δύναται
τις νὰ μᾶς ἀπαντήσῃ ὅτι ὀλίγοι Σμολένσκαὶ εὐρίσκον-
ται ὅπως ἀναλάβωσι τὰς ἡνίας τῆς πολιτείας πρὶν ἢ
καθ' ὀλοκληρίαν ἐξέλθῃ τῆς δυσκόλου θέσεως εἰς ἣν
καὶ ὑπὸ διπλωματικὴν ἐποφιν περιπλέχθη τὸ ὑπουρ-
γεῖον Ζαήμε. Τὰ ὄντι, κατωτέρω δημοσιεύομεν ἐπιστο-
λὴν τῶν ληστῶν πρὸς τοὺς πρέσβεις, ἐν ἣ λέγεται ὅτι

ἐὰν κινήθῃ στρατὸς κατ' αὐτῶν θέλουσι πάθῃ οἱ αἰχμα-
λωτοὶ οἱ πρέσβεις συνιστῶσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν, συ-
νεπεῖα διαταγῆς τῶν κυβερνήσεών των, νὰ μὴ κινήσῃ
οὔτε ἓνα στρατιώτην καὶ νὰ λάβῃ ὡς κύριον αὐτῆς μέ-
λημα τὴν διάσωσιν τῶν αἰχμαλώτων ὁ ὑπὸ τοῦ κ. Ἐρ-
σκιν σταλείς ἀγγλὸς κτηματίας κ. Νοέλ, ὅστις κατοί-
κει εἰς Χαλκίδα καὶ ὅστις κατὰ σύμπτωσιν εἶχεν εἰς τὴν
ὑπηρεσίαν του τὸν ἀδελφὸν τῶν ἀρχιληστῶν Ἀρβανι-
ταίων, καθὰ θέλει ἀπαντήσῃ ὁ ἀναγνώστης κατωτέρω,
συνέστησε τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ στρατοῦ, διότι οἱ λη-
σταὶ ἐξέφρασαν εἰς αὐτὸν φόβους ὡς ἐκ τῶν ὁποίων εἶ-
χον εἰδήσεων ὅτι ἐπλησιάζε στρατὸς τὰ προηγούμενα
τῶν ληστῶν ἀπέδειξαν ὅτι ὁσάκις εἶχον αἰχμαλώτους
καὶ δὲν κατεδιώχθησαν οὐδέποτε ἐφόνευσαν αὐτοὺς—
καὶ ἀπέναντι τούτων διὰ μιᾶς οἱ ὑπουργοὶ ἀποφασίζουσι νὰ
στείλωσι στρατὸν νὰ τοὺς καταδιώξῃ, ἐν τῇ βεβαιότητι
ταύτῃ ὅτι ἡ καταδιώξις ἤθελε φέρῃ τὸν θάνατον τῶν
αἰχμαλώτων καὶ τὰς ὀλεθρίας του θανάτου τούτου συ-
νεπεῖας. Ἴνα τί ἐγένετο τοῦτο; διὰ νὰ συλληφθῇ ἡ συμ-
μορία τῶν Ἀρβανιταίων; ἀλλ' ἤξιζε τὸν κόπον νὰ ἐξα-
γορασθῇ ἡ συμμορία αὕτη διὰ τοῦ πολυτίμου αἵματος
τῶν αἰχμαλώτων, ἀφ' οὗ μάλιστα πλείσται ὄσαι ἀλλοι
συμμοριαὶ ληστῶν ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι; Διατί τὸ ἐλ-
ληνικὸν ὑπουργεῖον νὰ μὴ ἀκούσῃ τὰς συστάσεις τῶν
ἐνδιαφερομένων εἰς τὴν ὑπόθεσιν κυβερνήσεων τὰς ὁ-
ποίας καὶ ἅπανα ἡ Ἑλλὰς συνεμερίζετο; Εἰς τὰ δια-
βήματά μας συνεννοήθημεν, λέγουσιν οἱ ὑπουργοί, μετὰ
τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐνδιαφερομένων κυβερνήσεων
τοῦτο δὲν ἀπαλλάττει αὐτοὺς τῆς εὐθύνης ἀπ' ἐναντίας
ἔτι μᾶλλον τοὺς ἐπιβαρύνει, ἀλλ' οὔτε εἶναι ἀληθές.
Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὸ τελευταῖον ἐγγράφον τοῦ
ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὸν κ.
Ἐρσκιν πρέσβυν εἰς Ἀθήνας. Ἐκ τοῦ ἐγγράφου τούτου
προκύπτει ὅτι ὁ κ. Ἐρσκιν ἐπέισθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου
ὅτι διὰ τῆς ἀποστολῆς τοῦ στρατοῦ ἤθελον σωθῆ οἱ αἰχ-
μάλωτοι καὶ φυσικῶ τῷ λόγῳ δὲν ἠδύνατο ν' ἀναλάβῃ
τὴν εὐθύνην τῆς ἀντιβρῆσεως. Τὸ ἀπευκταῖον συμβᾶν
ἀπέδειξε τὸ ἐσφαλμένον τοῦ διαβήματος τούτου τοῦ
καταδείξαντος τὴν ἀνικανότητα τῶν ἐπτά κεφαλῶν αἰ-
τινες ἔχουσι τὴν ἀπαίτησιν νὰ μᾶς κυβερνώσι.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος δὲν πταίει, ἀπ' ἐναντίας διὰ
τῆς συμπεριφορᾶς του πρὸς τοὺς ξένους ἐφείλκυσε τὰς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ 5441 Φ4.0066

συμπαθείας και λαών και κυβερνήσεων, και οι λαοί και αι κυβερνήσεις θέλουσιν υπεύθυνον τὸ ὑπουργεῖον και ὁ τόπος τὴν αὐτὴν ἔχει ἀπαιτήσιν, πρέπει ἄρα οἱ ὑπουργοὶ νὰ πέσωσι και νὰ δικασθῶσι πρὸς ἱκανοποίησιν και τοῦ ἔθνους και τῶν ξένων λαῶν και κυβερνήσεων.

Ἴδου ἡ ἐπιστολὴ τῶν ληστῶν πρὸς τοὺς πρέσβεις.

Κύριοι πρέσβεις τῆς Ἀγγλίας και Ἰταλίας.

Οἱ κύριοι ἔχουσι καλῶς, ἀλλὰ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν μετὰ τοῦ Κυρίου (ἐννοοῦν τὸν Λόφρον Μονκάστερ) συμφωνίαν τῶν 25,000 λιρῶν, αὕτη δὲν ἀρκεῖ, ζητοῦμεν παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως τὴν ἀμνηστίαν, και νὰ παύσῃ ἡ καταδίωξις ἔτι μόνον ἐν Ἀττικῇ, ἀλλ' εἰς ἀπάσας τὰς ἐπαρχίας, διότι ἂν ἐννοήσωμεν ὅτι μᾶς καταδιώκουσιν οἱ Κύριοι κινδυνεύουσι. Αὐρίαν ἀνυπερθέτως περιμένομεν ἀπάντησιν.

Οἱ πρέσβεις ἀπήντησαν διὰ τῶν ἐξῆς.

Οἱ πρέσβεις τῆς Ἀγγλίας και Ἰταλίας ἔλαβον τὸ ἐγγραφόν σας. Δὲν ὑπάρχει δυσκολία καθ' ὅσον ἀφορᾷ τῆς πληρωμῆν τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον ἐζητήθη, ἀλλ' ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιμείνωμεν εἰς τὴν ἀμνηστίαν ἢν ἡ Ἑλληνικὴ κυβερνήσις δὲν δύναται νὰ παραχωρήσῃ. Θέλει ἐλθῆ αὐτόσε πρόσωπον ἐπιτετραμμένον νὰ διαπραγματευθῇ μεθ' ὑμῶν. Ὁ Βασιλεὺς και ὁ Πρωθυπουργὸς ἐβεβαίωσαν τοὺς πρέσβεις ὅτι δὲν θέλετε παρενοχληθῆ. Παράσχετε τοῖς αἰχμαλώτοις ὅσας δύνασθε περισσοτέρας ἀνάσεις. Δύνασθε ἀνευ φόβου νὰ θέσητε αὐτοὺς εἰς τια ἐξοχικὴν οἰκίαν.

Ἴδου τὸ τελευταῖον ἐγγραφοῦ τοῦ Κόμητος Κλαρενδῶνος πρὸς τὸν κ. Ἐρσκιν, ὑπὸ χρονολογίαν 11]23 Ἀπριλίου.

Κύριε,

Τὸ ἡμέτερον τηλεγράφημα τῆς ἐσπέρας τῆς 20 Ἀπριλίου, δι' οὗ μοι ἀγγέλλετε ὅτι ἡ υγεία τῶν αἰχμαλώτων ἔχει καλῶς, ἀλλ' ὅτι οἱ λησταὶ ἐμμένουσιν εἰσέτι εἰς ἀπαιτήσεις τὰς ἀποικίς ἡ Ἑλληνικὴ κυβερνήσις δὲν δύναται νὰ παραδεχθῆ, και δι' οὗ μοι ἐκφορᾶτε τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ ἀποστολὴ τοῦ ὑπαπιστοῦ τοῦ στρατηγοῦ Τζούρτζ και τὰ ληθέντα στρατιωτικὰ μέτρα ὅπως ἐμποδίσωσι τοὺς ληστὰς νὰ φύγωσι θέλουσι παραγάγει αἰσιὰ ἀποτελέσματα, ἐλάβομεν τὴν νύκτα τῆς 21. Τὴν ἐπομένῃν ἔλαβον τὰ ὑμέτερα ἐγγραφα τῆς 12 και 14 Ἀπριλίου ἅτινα περιέχουσι τὰ καθεκαστα τῆς αἰχμαλωσίας και τὰ μέχρι τῆς τελευταίας ἡμερομηνίας ληθέντα μέτρα. Τὴν ἐσπέραν τῆς 22 ἔφθασε τὸ μετὰ μεσημβρίαν τῆς 20 ἡμέτερον τηλεγράφημα, ὅπερ μοι ἐπροξένησε μεγάλην ἀνησυχίαν. Ἐνόησα ὅτι ὁ στρατὸς ὑπῆγε νὰ προσβάλλῃ τοὺς ληστὰς, ἢ ὅτι, ὅπως δὴ ποτε, ἐσχιδιάσθη μέσον τι ὅπως εὐκόλυνῃ τὴν ἀπόδρασιν τῶν αἰχμαλώτων δι' ἄλλων μέσων ἢ τῶν πρότερον σχεδιασθέντων. Ἀπαντες οἱ φόβοι μου ἐπληθεύθησαν διὰ τοῦ τηλεγραφήματος τῆς 22, ληθέντος ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν ἐξωτερικῶν μετὰ μεσημβρίαν, δι' οὗ ἐμάθομεν τὴν λυπηρὰν εἰδήσιν ὅτι ὁ κ. Ἐρσβερτ και ὁ γραμματεὺς τῆς Ἰταλικῆς πρεσβείας ἐθανατώθησαν ὑπὸ τῶν ληστῶν, ἀναμφιβόλως ὑπὸ τὴν πίεσιν προσβολῆς ἢν κατὰ τῶν ληστῶν ἐπεχείρησεν ὁ στρατὸς. Ὅτι τὸν κ. Βίνερ προεέλαβον μεθ' ἑαυτῶν και ἀνεχώρησαν οἱ λησταὶ και ὅτι ἀγνοεῖται ἡ τύχη τοῦ κ. Λούδ.

Σὰς ἐπὶ τηλεγράφημα ἀμέσως ὅτι ἂν εἴχετε λόγους νὰ ὑποθέσασθε ὅτι ἡ ἀσφάλεια τῶν ἐπιζησάντων αἰχμαλώτων ἠδύνατο νὰ

εὐκολυνθῆ διὰ τῆς ἀμνηστίας, νὰ σπεύσῃτε νὰ τὴν ζητήσητε παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως και ἐν ὀνόματι τῆς Βασιλείσεως και ποιούντες χρῆσιν τῶν πειστικωτέρων ἐκφράσεων πρὸς ἐπίσπευσιν τῆς. Τρεῖς ὥρας μετὰ ταῦτα ἔφθασε τὸ τελευταῖον τηλεγράφημα δι' οὗ ἐμάθομεν τὴν ὀδυνηρὰν εἰδήσιν ὅτι οἱ κκ. Βάϋνερ και Λούδ συμμετέσχον τῆς τύχης τῶν συνταξίων τῶν κκ. ὅτι ὁ πρῶτος ἐφονεύθη πλησίον τῶν Θηβῶν.

Περὶ τὸν νὰ σὰς εἶπω μετὰ πόσην ἀνυπομονήσεως ἡ κυβερνήσις τῆς Βασιλείσεως περιμένει τὰς λεπτομερείας τῆς ὀδυνηρᾶς ταύτης τραγωδίας.

Φοβοῦμαι μήπως παρέλθωσι πολλαὶ ἡμέραι πρὶν ἢ φθάσωσιν αἱ λεπτομερείαι αὗται· δυσκόλως πρὶν τῆς ἀφίξεώς των θέλω δυνηθῆ νὰ σὰς δώσω ὀδηγίαν. Ἐλπίζω, και δὲν ἀμφιβάλω, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἡμετέρων ἐγγράφων, ὅτι οὐδὲν παρελείψατε ἐξ ὅσων ἠδύνατο νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῶν αἰχμαλώτων και ὅτι μετεχειρίσθητε παρὰ τῆ Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως πάντα τὰ ἐπιχειρήματα τὰ δυνάμενα νὰ ἀνατρέψωσι τὴν κενὴν και ἀνυποστήρικτον ἀντίρρῃσιν κατὰ τῆς ἀμνηστίας ἢν οἱ λησταὶ ἀπήτησαν ὡς ἀπαραίτητον ὄρον πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν αἰχμαλώτων.

Θέλω εἰδοποιήσῃ ὑμᾶς περὶ τῆς ἐπιθυμίας τῶν συγγενῶν καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἐνταφιασμὸν τῶν θανατωθέντων μόλις δυνηθῶ νὰ πληροφορηθῶ ταύτην.

Εἰμὶ κτλ.

ΚΛΑΡΕΝΔΩΝ.

Ἴδου ἐπίσημον ἐγγραφοῦ πιστοποιοῦν ὅ,τι ἐλέγομεν εἰς προλαβὸν φύλλον περὶ τῆς τιμωρίας τοῦ ἀναγγεῖλαντος ὅτι εἶδε τοὺς ληστὰς ἀξιωματικοῦ.

Ἀριθ. 423.

Ἡμερησία διαταγὴ διὰ τοὺς κκ. Ἀξιωματικούς.

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 20,854 διαταγῆς τοῦ Ἱπουργ. τῶν Στρατιωτικῶν τιμωροῦμεν τὸν ἀνθυπαπιστὴν τοῦ πεζικοῦ Μάγνην μὲ δεκαήμερον φυλάκισιν, ἢν θέλει ὑποστῆ εἰς ἓνα τῶν θαλάμων τοῦ στρατῶνος τοῦ πεζικοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ 1.ου πεζικοῦ τάγματος· διότι διεδώκε ψευδῆ εἰδήσιν, ὅτι εἶδε πλησίον τῶν Ἀμπελοκήπων και ἐπὶ τῆς λεωφόρου Κηφισσίας ληστρικὴν συμμορίαν, ἐν ᾧ οἱ ἄνδρες οὗς ἀπήντησεν οὐδὲν σημεῖον ὑποπτον ἐνέφρηνον, ἀλλ' ἦσαν ἀπλῶς χωρικοὶ, ἐπανερχόμενοι ἐκ τῆς ἐργασίας των εἰς τὰ χωρία των.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1869.

Τὸ Φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν

ΣΟΥΤΖΟΣ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

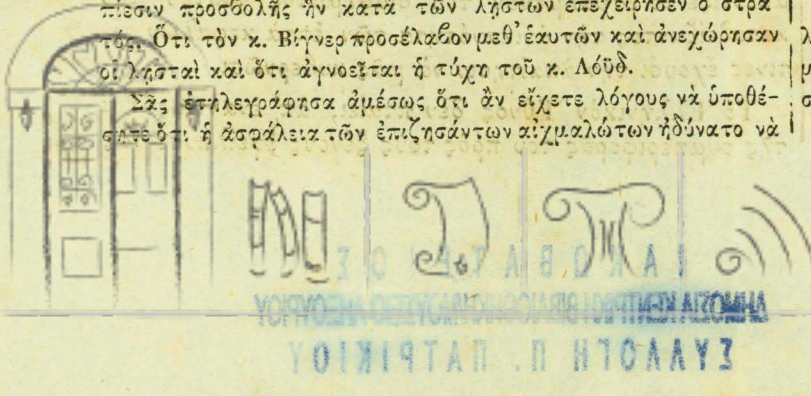
Ὁ κ. Δ. Βότζαρης δὲν ἐδέχθη τὸ προσφερθὲν αὐτῷ χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργεῖου τῶν στρατιωτικῶν και ἕνεκα τούτου προσεκλήθη ὁ κ. Σμολένσκης. Ὁ κ. Βότζαρης εἶναι λίαν ἀξιεπικινος διότι δις ἤδη ἀπεποιήθη νὰ συναρρασθῆ μετὰ τοῦ ὑπουργεῖου Ζαήμο-Βαλαωρίτου, ἡ διαγωγὴ τοῦ ὁποῖου ἐνέγραψε τὰς μελανωτέρας σελίδας εἰς τὴν σύγχρονον Ἑλληνικὴν ἱστορίαν.

— Ὁ κ. Ἐλλιοτ, πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας εἰς Κωνσταντινούπολιν, διεθῆ ἐντεῦθεν προσεχόμενος ἐκ Λονδίνου, και, καθὰ λέγεται, μεταβαίνει εἰς Ἀθήνας ὅπως ἀνακρίνῃ τὴν διαγωγὴν τοῦ κ. Ἐρσβιν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν θανατωθέντων αἰχμαλώτων.

— Παράδοξος σύμπτωσις! Ἐπὶ εἶναι οἱ ὑπουργοὶ και ἐπ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

τά κι εκκαπείσαι κεφαλαί των ληστῶν ὧν ἐλήφθη ἡ φωτογραφία!

— Ὁ ἀρχιληστής Τάκος οὔτε συνελήφθη οὔτε ἐφρονεῖθη. Μόνον ἐπτά ἐφρονεῖθησαν καὶ τέσσαρες ἐξωγήθησαν ἐπομένως καὶ οἱ ξένοι ἐφρονεῖθησαν καὶ ἡ συμμορία τῶν Ἀρβανιταίων ὑφίσταται. Εὐγέ σας ὑπουργοὶ τῆς Καυκάλλας!

— Τὴν παρελθούσαν πέμπταν, ἡμέραν τοῦ Ἁγ. Γεωργίου καὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Βασιλέως, ἐγένετο ἡ συνήλιος δοξολογία, καθ' ἣν παρετηρήθη ὅτι ἀπέσχε, καὶ δικαίως, ὁ δικαστικὸς κλάδος, διότι κακῶς ποιοῦσα ἡ διοικητικὴ Ἀρχὴ δὲν δίδει αὐτῇ κατὰ τὰς τελετὰς τὴν οἰκείαν θέσιν.

— Οἱ κκ. Σπυρίδων Ζερβὸς καὶ Σ. Γορίλλας, μέλη τῆς διαχειριτικῆς ἐπιτροπῆς, προέτεινον νὰ συστήσῃ ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν Κυβερνησιν τὴν διανομὴν τῆς περιουσίας τῶν δήμεων, ἢ ἡ ἐπιτροπὴ διαχειρίζεται, καὶ νὰ δωρηθῶσι τὰ καθιστεροῦντα. Ἡ πρότασις ἐγένετο δεκτὴ, συμφωνήσαντος καὶ τοῦ κ. Κωνσταντᾶ.

— Οἱ πρέσβεις τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἰταλίας ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὸν Βασιλέα καὶ ἠυχάριστησαν αὐτὸν διὰ τὴν γενικὴν παρ' ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων καὶ αὐτῆς τῆς βασιλικῆς οικογενείας ἐπιδειχθεῖσαν ἐκφραστικὴν λύπην καὶ κατήφειαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῶν ἀτυχῶν αἰχμαλώτων. Εἶναι δὲ ἀληθές ὅτι οὐδέποτε ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ ἡ βασιλικὴ οικογένεια ἐπὶ τοσοῦτον ἐλυπήθησαν καὶ ἐθλίβησαν ἐφ' ὅσον ἐπὶ τῷ ὀδυνηρῷ θανάτῳ τῶν τεσσάρων ξένων αἰχμαλώτων.

— Τινὲς δίδωσιν ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Ἰταλίᾳ ἐγένετο διχάλωσις ὑπὸ τὰς ἑλληνικὰς πρεσβείας, ἀμὰ ὡς ἐγνώσθη ὁ θάνατος τῶν αἰχμαλώτων. Τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές.

— Ἐδημοσιεύθη τέλος ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως φυλλάδιον τι περιέχον τὰ ἔγγραφα τὰ διαμειφθέντα μεταξὺ τῶν διαφόρων ἀρχῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς κινήσεις τῆς συμμορίας τῶν Ἀρβανιταίων, τὰς εἰδήσεις δὲ εἶχε περὶ αὐτῆς ἡ κυβερνήσις καὶ τὰ μέτρα δ' ἐλάμβανε κατ' αὐτῆς. Δυστυχῶς τὰ ἔγγραφα ταῦτα φθάνουσι μόνον μέχρι τῆς 30 μαρτίου, ἡμέρας καθ' ἣν ἐγένετο ἡ αἰχμαλωσία περὶ τῶν λοιπῶν οὐδὲν λέγει τὸ δημοσιευθὲν φυλλάδιον. Ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου.

— Ἐπειδὴ πᾶν ὅ,τι ἀναφέρεται εἰς τὰ περὶ τῆς αἰχμαλωσίας καὶ σφαγῆς τῶν ἀτυχῶν ξένων διαφέρει μεγάλως τὸ κοινόν, νομίζομεν καθήκον ἡμῶν νὰ δημοσιεύωμεν ὅ,τι ἂν λέγεται μετὰ τινος πιθανότητος καὶ ἀληθείας. Ὁ ἐν Χαλκίδι πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἀποκαταστημένος Ἄγγλος κ. Νοὲλ, παρεκλήθη ὑπὸ τοῦ πρέσβους τῆς Ἀγγλίας νὰ μεταβῇ παρὰ τοῖς λησταῖς ὅπως διαπραγματευθῇ καὶ οὗτος τὴν ἀπολύτρωσιν τῶν αἰχμαλώτων συμπατριωτῶν του. Ὄθεν παραλαβὼν μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν τῶν ἀρχιληστῶν, ὃν εἶχεν ἐπιστάτην τῶν κτημάτων του, καὶ ἕτερον ὑπηρετὴν του, μετέβη ὀπλισμένος εἰς Ἑνωπὸν, ὅπου, ὡς γνωστὸν, δέμιον οἱ λησταί. Οὗτος λέγει, ὅτι οἱ λησταὶ ἐφύροντο πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους λίαν ἐπεικῶς, ὅπως ἀποδείξῃ μάλιστα ταῦτο ἀναφέρει καὶ τὸ ἐπόμενον. Οἱ αἰχμαλωτοὶ παρεπονήθησαν τῷ κ. Νοὲλ ὅτι εἰς τῶν ληστῶν εἰσέρχεται ἄνευ ἀνάγκης εἰς τὸ δωμάτιόν των καὶ ἐνοχλεῖ αὐτοὺς διὰ τοῦ αὐθάδους καὶ ὑβριστικοῦ βυδισμού του, παρεκάλεσαν δ' αὐτὸν νὰ εἴπῃ τοῦτο τοῖς ἀρχιλησταῖς. Ὁ κ. Νοὲλ ἐξέτέλεσε πᾶραυτὰ τὴν παρακλησίν των, ὁ δὲ ἀρχιληστής Τάκος ἀμέσως ἐπέπληξε τὸν ἐνοχλοῦντα τοὺς αἰχμαλώτους καὶ ἀπηγόρευσεν αὐτῷ εἰς τὸ εἶδος τὴν εἰσόδον ἐν τῷ δωματίῳ αὐτῶν. Πρὸς πλειοτέραν μάλιστα εὐχαρίστησιν τῶν αἰχμαλώτων, ὁ ἀρχιληστής ἠρώτησε μήτι καὶ ἄλλοις τις ἐκ τῶν ἐταίρων του ἐνοχλεῖ αὐτοὺς, ὅπως καὶ τοῦτον ὀνειδίσῃ, ἀλλ' οἱ αἰχμαλωτοὶ δὲν ἐξέ-

φρον παράπονα κατ' οὐδενὸς ἄλλου. Ὁ κ. Νοὲλ λέγει πρὸς τοῦτοιοι: ὅτι εἶχε καταπέσει τοὺς ληστὰς νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὴν αἴτησιν τῆς κατ' ἐρήμην δίκης, πληροφορήσας αὐτοὺς ὅτι ἡ ἀμνηστία εἶναι τι ἀδύνατον (1) Ἐσχημάτισε δὲ τὴν πεποιθῆσιν ὅτι βεβαίως μετὰ τινος ἡμέρας θὰ ἐπέιθοντο νὰ δεχθῶσι τὰ λύτρα καὶ ν' ἀπολύσωσι τοὺς αἰχμαλώτους των. Ἀλλ' ὡς ὁ ἴδιος ἀναφέρει, οἱ λόγοι τοῦ κ. Θεαγένους, κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην φθάσαντος ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ, ἔκαμιν αὐτοὺς νὰ ἐρεθισθῶσι καὶ νὰ φανῶσιν ἔτι τραχύτεροι εἰς τὰς ἀπαιτήσεις των, ὅπερ ἡμεῖς διαστάζομεν νὰ παραδεχθῶμεν. Ὁ κ. Νοὲλ προσθέτει μάλιστα ὅτι παρετήρησε τῷ κ. Θεαγένῃ τὸ ἀκατάλληλον τῶν λόγων του, καὶ ὅτι διὰ τοῦ τρόπου του οἱ λησταὶ δὲν καταπέιθοντο, ἀλλὰ μᾶλλον ἐξηγοῦντο. Οἱ λησταὶ, κατὰ τοὺς λόγους τοῦ ἰδίου, ἐφάνοντο λίαν ἀνήτχυοι καὶ ἐκ τῆς παρουσίας τῆς Πληξιάρας, ἣτις παρέπλεε τὸ παράλιον διηνεκῶς, ἠρώτων δὲ μετ' ἀπορίας τί συμβαίνει, διότι οὐδὲν ἐγίνωσκον περὶ τῶν περικυκλούντων αὐτοὺς ἀποσπασμάτων. Ὁ κ. Νοὲλ καθυσόχασε τοὺς φόβους των περὶ τούτου, ἀλλ' ἀφοῦ διέμεινε παρὰ τοῖς λησταῖς ἐπὶ δύο νύκτας καὶ δύο ἡμέρας, μετέβη εἰς τὸ παράλιον καὶ ἐπιβιβάσθη εἰς τὴν Πληξιάραν, ἐξέφραξεν εἰς τὸν πλοίαρχον τὰς ὑποψίας, τῶν ληστῶν καὶ παρώτρυνεν αὐτὸν ν' ἀπέλθῃ ἐκεῖθεν μὴ τοι ἡ παρουσία τῆς Πληξιάρας βλάψῃ τοὺς αἰχμαλώτους. Εἰς τοὺς λόγους τοῦ κ. Νοὲλ πεισθεὶς ὁ πλοίαρχος, ἀπέπλευσε παραρρημα εἰς Χαλκίδα ὁμοῦ μετ' ὁ κ. Νοὲλ. Πρὸς τοῖς ἀνωτέρω ὁ κ. Νοὲλ εἶπεν ὅτι οἱ αἰχμαλωτοὶ εἶχον ὑποψίας περὶ τῆς ἐνοχῆς τοῦ διερχομένου τῶν Ἀνεμογιάννη, διότι ἔβλεπον αὐτὸν συνεσταλμένον ἐνώπιόν των. (Παλιγγενεσία)

— Κατὰ ἐπισήμους πληροφορίας, εἰς ὀδοιπόρητα ἀριθμοῦνται τὰ θύματα τῆς ληστρικῆς συμμορίας τῶν Ἀρβανιταίων ἀφ' ἧς ἐπεδόθησαν εἰς τὸν ληστρικὸν βίον.

— Ἡ συμμορία τοῦ Σπανοῦ εὐρίσκειται, καθὰ λέγεται, εἰς τὰ περίεξ τῶν Ἀθηνῶν.

— Πολλὰ ἐλέχθησαν, λέγει ἡ Ἠχώ, κατ' αὐτὰς περὶ τινος μονομαχίας μεταξὺ τοῦ κ. Δ. Σούτζου, τέως Φρουράρχου Ἀθηνῶν, καὶ τοῦ πρέσβους τῆς Γαλλίας. Ἡ μονομαχία αὕτη ἔλαβε χώραν τῷ ὄντι, ἀλλ' ἄνευ σπουδαίων συνεπειῶν. Τὸν δὲ λόγον αὐτῆς εὐρίσκομεν ἐν τῇ «Παλιγγενεσίᾳ» ἐξηγουόμενον ὁστὼ πως: «Κατὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ γραμματέως τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας, ὁ Γάλλος πρέσβυς Κύριος Βωδ, βλέπων ἐξοχόμενον τοῦ ναοῦ τὸν Κύριον Ἰπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, εἶπε πρὸς τινὰ ὅτι «ἡ παρουσία τοῦτου ἦτο σκανδαλώδης εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο». Ὁ Κύριος Φρουράρχος, ἀδελφὸς τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἀκούσας τὸ ὄνομά του, ἐπλησίασε τὸν πρέσβυν τῆς Γαλλίας καὶ τὸν ἠρώτησε τί εἶπεν τότε ὁ Κύριος Βωδ ἐπανέλαβε τὴν φράσιν του, προσθεὶς ὅτι καὶ ἡ παρουσία τοῦ Φρουράρχου ἦτο ἐπίσης σκανδαλώδης εἰς τὴν κηδεῖαν ταύτην. Ἡ διαγωγὴ τοῦ Κυρίου πρέσβους εἶναι ἐπιλήψιμος καὶ ἀκατάλληλος ἕνεκα τοῦ τόπου εἰς ὃν εὐρίσκετο. Λέγουσιν ὅτι ὁ Φρουράρχος ἐζήτησεν ἱκανοποίησιν, διὰ τὴν ὕβριν, καὶ πρὸς τοῦτο ἐζήτησατο πᾶραυτὰ ἄδειαν πεντάμηνον διὰ τὴν ἀλλοδαπήν.

— Ὁ Βασιλεὺς ἐπισκέφη τὴν χῆραν τοῦ δικηγόρου Λούδ. Ἡ Κυβέρνησις ἐχορήγησε τῇ ἰδίᾳ 4000 ἀγγλικὰς λίρας διὰ τὰ ἐξοδα τοῦ ταξιδίου τῆς.

(1) Ἀλλὰ μετὰ τοῦτο τὸ ζήτημα δὲν μεταβάλλεται τὸ παράπαν οἱ λησταὶ ἐξέπουν νὰ πῶσιν τὰ κτημάτων των, καὶ εἶπε δι' ἀμνηστίας ἐγένετο τοῦτο εἴτε διὰ γαιοτίας τοῖς ἢ το ἀδιόφορον.

— Ἀντὶ τοῦ Κυρίου Σούτζου, ὡς Φρουράρχος Ἀθηνῶν διωρίσθη ὁ ἀξιότιμος Κύριος Μιχαὴλ Τολμίδης, ἀντισυνταγματάρχης διοικητὴς τοῦ 9.ου Τάγματος. Ἀντὶ δὲ τοῦ Κυρίου Γρηγοριάδου, ὡς ὑπεκπιστὴς τοῦ Φρουραρχείου διωρίσθη ὁ λοχαγὸς τοῦ Πυροβολικοῦ Κ. Μ. Λεβίδης.

— Ὑπασιστής τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν διωρίσθη ἀντὶ τοῦ Λοχαγοῦ Γκαρπολά, ὁ λοχαγὸς τῶν Γεν. Ἐπιτελῶν Ράινεκ.

— Ἐτερόν τι εἶνε ἀξιοπεριεργόν, ὡς ἔτι μάλλον ὑποδηλοῦν τὸ θάρρος τῶν κακούργων. Εἰς τῶν συμπολιτῶν μας εἶχεν ἐπὶ τῶν ἐπαναστατικῶν σωματοφύλακά τινα, ὅστις κατόπιν ἐγένεον ἐπὶ τινα καιρὸν ἀφαντος, ἔμαθε δὲ ἐκ περιστάσεως ὁ πρῶτον κύριός του ὅτι οὗτος ἦτο μὲ τὸν Λύγκον. Ολίγας ἡμέρας πρὸ τῆς ἀξιοθρηνήτου συλλήψεως, ὁ ἐν λόγῳ συμπολιτὴς μας ἀπήντησε περὶ λύκων ἀφᾶς καὶ παρὰ τὸ στενὸν τῆς Χρυσοσπηλαιωτίσεως τὸν ληστὴν τοῦτον γενειοφόρον ἤδη καὶ καποφόρον, ὅστις ἀναγνωρίσας αὐτὸν τῷ ἐπέβαλλε σιωπὴν, τῷ εἶπεν ὅτι εἶνε μὲ τὴν συμμορίαν τοῦ Σπανοῦ, ὅστις εἶνε ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ ὅτι διὰ τὴν νύκτα ταύτην θὰ μείνῃ παρὰ τινι φίλῳ του. Ὁ ἐν λόγῳ συμπολιτὴς μας, ἅμα ἀπομακρυνθεὶς τοῦ ληστοῦ ἀνέφερε τὸ γεγονός ὅπου ἔδει, ἀλλ' οὐδὲν ὡς φάνηται μέτρον εὐτυχῶς ἐλήφθη· διότι ἂν ἐλάμβάνετο, θὰ ἐσύρετο βεβαίως καὶ οὗτος εἰς τινὰ φυλακὴν ὡς ψευδολόγος. (Μέλλον)

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἐπέστειλε πρὸς τοὺς νομάρχας καὶ ἐπαρχοὺς τοῦ κράτους τὰ ἀκόλουθα·

«Σπεύδωμεν νὰ ἀνακοινώσωμεν ὑμῖν, καὶ δι' ὑμῶν εἰς ἅπαντας τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅτι διὰ νομοσχεδίου εἰσαχθέντος ἠδὴ ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Ἠνωμένων πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ὁ ἐπὶ τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος φόρος καταθιβάσεται ἀπὸ 5 εἰς 24 [2 ἐκατοστὰ τὴν λίτραν, ὁ δ' ἐπὶ τῶν ξηρῶν σύκων ἀπὸ 5 εἰς 3.

Ἐξωτερικαὶ εἰδήσεις.

— Εἰς τὸν «Τεργεσταῖον Παρατηρητὴν» γράφουσιν ἐκ Φλωρεντίας·

Ὁ ἐν Ἑλλάδι φονευθεὶς διπλωμάτης ἱππότης Βύλλ δι Ραττιβάρνι ἦτον υἱὸς πιστοῦ ὑπηρετοῦ τοῦ οἴκου τῆς Σαβοΐας, ἀποθνήσκοντος ἐπίσης τὸ παρελθὸν ἔτος. Ὁ θάνατος ἐβύθησεν εἰς πένθος πάσης τῆς εὐγενεῖς οἰκογενείας τοῦ Πεδεμοντιοῦ, μεθ' ὧν συνῆθετο διὰ συγγενικῶν δεσμῶν. Ἡμεῖς αὐτοὶ ὑπῆρξαμεν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἑρμαιῖον τῆς ληστείας, ὥστε δὲν δυνάμεθα νὰ φανώμεν λίαν αὐστηροὶ πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν. Δὲν φρονῶ ὅτι ἐκ τοῦ συμβάντος τούτου, καὶ τοὶ λίαν λυπηροὶ, θὰ προέλθωσι διπλωματικαὶ περιπλοκαί. Οἱ ἐνταῦθα, καίπερ οἰκτείροντες τὸ γεγονός, δὲν θεωροῦσιν αὐτὸ, ὡς αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες, σχεδὸν ὡς casus belli. Ἐάν παρομοία σκηνὴ συνέβαινον ἐν Ἰταλίᾳ, ὅτε ὁ Κιαβόνες καὶ ὁ Νάγχοις ἐλυμαίνοντο τὰς ἡμετέρας ἐπαρχίας, ἴσως ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις θὰ εὐρίσκατο εἰς οἶκον γῶν ἢ ἑλληνικὴν στενοχωρίαν. Τούτου ἐνεκεν ἡ Ἰταλία δὲν θὰ φανῇ λίαν αὐστηρὰ πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ διαγωγὴ τῆς αὐτῆς προέρχεται οὐχὶ ἐξ ἀναξιοπροσπειρίας, ἀλλ' ἐκ δικαίας ἐκτιμήσεως τῶν περιστάσεων.

— Ὁ ἰταλὸς Βουλευτὴς Σερμάνος Μορέτης ἐπηρώτησε τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν περὶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι κακούργηματος. Ὁ ὑπουργὸς Κ. Βισκόντης Βανόστας ἀπήντησε διὰ βραχέων, ἐκφράζων τὴν βαθεῖαν λύπην του ἐπὶ τῷ τραγικῷ θανάτῳ τοῦ κόμητος Βύλλ. Ὁ Κ. Δελλακινέρβας, εἶπεν, ἔπραξεν ὅ,τι ἀπ' αὐτοῦ ἐξῆρτητο, ὅπως προλάβῃ τὴν καταστροφὴν, καὶ δὲν εἶναι δίκαιον νὰ κατηγορηθῇ ἐπὶ ὀλιγοψυχίᾳ. «Περιμένω τὰς γκαπτάς αὐτοῦ ἐκθέσεις, ὅπως διαβέβηται κατ' αὐτὰς τὴν μέλ-

λουσαν διαγωγὴν τῆς κυβερνήσεως, διότι τὸ περὶ εὐθύνης ζητήμα δὲν δύναται νὰ λυθῇ, ἢ μετ' ἀκριβοῦς καὶ ἐντελεῖ ἑλεγχον τῶν περιπετειῶν τοῦ φρικώδους δράματος. Πεισθῆτω ἡ Βουλὴ ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ ζητήσῃ πᾶσαν ἱκανοποίησιν, ὑπαγορευμένην ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης.»

— Ἀπρηδήσαμεν τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἀναγινώσκοντες καὶ μεταφράζοντες μετ' ἀπειριγράπτου ψυχικοῦ ἄλγους ὕβρεις καὶ χλευασμοὺς κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Ὡς ἐφοδοῦμεθα ἐξ ἀρχῆς (λέγει ἡ «Ἡμέρα») τὸ κακούργημα ὀλίγων ἀθλίων (γράφει τῆς ἀνικνότητος τοῦ ὑπουργείου) ἐνεκόλαψεν ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ ἔθνους στίγμα, πρὸς ἐξάλειψιν τοῦ ὁποῖου ἀπικιτεῖται πολὺς χρόνος καὶ προπάντων πολλὴ φρόνησις. Ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Εὐρώπης μία καὶ ἡ αὐτῇ ἀντηχεῖ φωνή (ἄρον, ἄρον, σαύρωσον αὐτόν!) Αἱ ἐφημερίδες πάσης χώρας καὶ πάσης πολιτικῆς ἀποχωρήσεως βάλλουσι ἐπίσης λίθον καθ' ἡμῶν, καὶ αὐτοὶ δ' οἱ εἰλικρινέστατοι τῆς Ἑλλάδος φίλοι σιωπῶσι περίλυποι, μὴ τολμῶντες ν' ἀντιταχθῶσι κατὰ τοῦ χειμαῖρου τῆς κοινῆς γνώμης. Ἡ «Ἐφημερίς τῆς Αὐγούστης» ἐρωτᾷ χλευαστικῶς ἐὰν «τὰ ὀνόματα τῶν ἐν Μαραθῶνι ἀνδραγαθησάντων ληστῶν θ' ἀναγραφῶσιν ἐπὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀνεγερθησομένου Ἡρώου», ὁ «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος» τῆς Βιέννης λέγει ὅτι «οἱ ἄγριοι τῶν ἀμερικανῶν ἐρημῶν εἶναι ἡμερώτεροι τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων, οἵτινες ὁμοιάζουσι πρὸς ἐκείνους, ἐξ ὧν κευχῶνται ὅτι κατάγονται, ὅσον οἱ λησταὶ τοῦ Μαραθῶνος πρὸς τοὺς ἥρωας, οἵτινες, ἐκλείσαν τὴν πεδιάδα ἐκείνην πρὸ 2360 ἐτῶν» ἡ δὲ «Βελγικὴ Ἀνεξαρτησία», ἀποβάλλουσα ἐντελῶς τὸ φιλληλικὸν προσωπεῖον, ὑπερ φέρει ἐνίοτε, ἀνακράζει· «Ἡ ἐπιμονὴ τῆς ἐν Ἀττικῇ ληστείας εἶναι μάλιστα ἅμα καὶ αἰσχος διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἐάν ἐπιβεβαιωθῇ ὁ φόρος τῶν αἰχμαλώτων, ἡ εὐθύνη τοῦ κακούργηματος θὰ πέσῃ ἀμέσως ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως. Ἀὰς, ἀφείλων τὴν ἀνεξαρτησίαν του εἰς τὴν προστασίαν τῆς Εὐρώπης καὶ ἀξίων κρείττονα τύχη, καθίσταται ἀνάξιος πάσης συμπαθείας καὶ πάσης προστασίας, ἐάν δὲν κατορθώσῃ νὰ παρῶσῃ οἰκάδε τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν.» Ἐπι δριμυτέρα εἶναι ἡ γλώσσα τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων». «Οἱ νικηταὶ τοῦ Μαραθῶνος, λέγει, τούτεστιν οἱ λησταὶ οἱ ἐκλέξαντες τὸ ἐνδοξὸν ἐκεῖνο πεδίον ὡς θέατρον τῶν ἀνδραγαθημάτων τῶν, ἐδολοφρόνησαν τοὺς δυστυχῆς αἰχμαλώτους Ἀγγλοῦς. Ἰδοὺ τί ἐκέρδισε τακτικὴ ἢ σχεδὸν τακτικὴ κυβέρνησις διαπραγματευομένη μετὰ κακούργων ὡς δυνάμεις πρὸς δυνάμιν! Ἐάν ἡ Ἑλλάς θέλῃ νὰ καταλάβῃ θέσιν μετὰ τῶν πεπολιτισμένων ἔθνων, ἐάν ἐπιθυμῇ νὰ ἐνδιαφερόνται ἐν Παρισίοις καὶ ἐν Λονδίνῳ εἰς τὸν οὕτω πομποδῶν καλούμενον ἀγῶνα τῶν ἐν Ἀνατολῇ χριστιανῶν κατὰ τῆς Τουρκίας, ἄς ἐπουλώσῃ πρῶτον τὸ ἔλκος τῆς ληστείας καὶ ἄς ἀποφύγῃ τὴν ἐπικινδύνην τοιούτων φοβερῶν ἅμα καὶ κωμικῶν δραμάτων. «Ἡ «Γαλλία» εἶναι ἐφάμιλλος τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων» κατὰ τὴν πικρίαν τῆς γλώσσης. «Δὲν ἐπέστη, ἐρωτᾷ, ἡ στιγμή νὰ υπομνήσωμεν τὸν σεβασμὸν τῶν διεθνῶν καθηκόντων εἰς τὸν μικρὸν ἐκεῖνον λαὸν, φιλοστράχον, κενόδοξον, δυσκυβερνητον καὶ ἥκιστα ἐντιμον εἰς τὰς σχέσεις του;» Μόνη ἡ «Ἐθνικὴ Γνώμη» τῶν Παρισίων τολμᾷ νὰ προσέξῃ δύο τρεῖς καλὰς λέξεις ὑπὲρ ἡμῶν. «Ἐλπίζομεν λέγει, ὅτι ἡ Πύλη θὰ ἔχῃ ἀρκοῦσαν αἰδῶν, ὥστε νὰ μὴ ἐκπέμψῃ φωνὴν ἀγαλλιάσεως ἐπὶ τῇ τραγικῇ καταστροφῇ. Καθ' ἐκάστην συμβαίνουσιν ἐν Τουρκίᾳ παρόμοια σκηναί.

Ὁ Ἐκδοτὴς Α. Κεῖς, ὑπογραφεὶς ἐν Ἀθῆναις

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ